

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0357/2013

29.10.2013

JELENTÉS

az EU versenypolitikájáról szóló éves jelentésről
(2013/2075(INI))

Gazdasági és Monetáris Bizottság

Előadó: Ramon Tremosa i Balcells

RR\1008256HU.doc

PE514.676v02-00

HU

Egyesülve a sokféleségben

HU

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	22
VÉLEMÉNY A FOGLALKOZTATÁSI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	24
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	29

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az EU versenypolitikájáról szóló éves jelentésről

(2013/2075(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság versenypolitikáról szóló 2012. évi jelentésére (COM(2013)0257) és a kapcsolódó bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2013)0159),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ), és különösen annak 101., 102. és 107. cikkére,
- tekintettel a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendeletre¹,
- tekintettel a vasúti, közúti és belvízi közlekedési ágazatokra vonatkozó versenyszabályok alkalmazásáról szóló, 2009. február 26-i 169/2009/EK tanácsi rendeletre²,
- tekintettel a tagállamok és az Európai Unió versenyjogi rendelkezéseinek megsértésén alapuló, nemzeti jog szerinti kártérítési keresetekre irányadó egyes szabályokról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatra (COM(2013)0404),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. és 102. cikkének megsértése alapján indított kártérítési keresetekben a károk számszerűsítéséről szóló bizottsági közleményre (C(2013)3440),
- tekintettel a „Nyilvános konzultáció: A kollektív jogorvoslattal kapcsolatos egységes európai megközelítés felé” című bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SEC(2011)0173),
- tekintettel „A kollektív jogorvoslat horizontális európai kerete felé” című, 2013. június 11-i bizottsági közleményre (COM(2013)0401),
- tekintettel az uniós jog alapján biztosított jogok megsértése tekintetében a tagállamokban a jogsértés megszüntetésére irányuló és kiegészítő kollektív jogorvoslati mechanizmusok közös elveiről szóló bizottsági ajánlásra (C(2013)3539/3),
- tekintettel az Uniós Belső Politikák Főigazgatósága Tematikus Főosztálya által közzétett, „Kollektív jogorvoslat a trösztellenesség területén” című, 2012. júniusi tanulmányra,
- tekintettel az 1/2003/EK tanácsi rendelet 27. cikkének (4) bekezdése szerint az AT.39740 – Google ügyben kiadott bizottsági közleményre (2013/C 120/09),
- tekintettel a COMP/39.398 – Visa Europe ügyben az 1/2003/EK tanácsi rendelet 9. cikke

---

¹ HL L 1., 2003.1.4., 1. o.

² HL L 61., 2009.3.5., 1. o.

szerint a Bizottság számára felajánlott kötelezettségvállalásokra,

- tekintettel a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendeletre (az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete)¹,
- tekintettel „Az összefonódások ellenőrzése az EU-ban – az egyszerűsített eljárás és az összefonódás-ellenőrzési rendelet felülvizsgálatának tervezete témájában tartott, 2013. március 27-i bizottsági konzultációra,
- tekintettel az „Az állami támogatásokról szóló szabályoknak a pénzügyi intézetek vonatkozásában a jelenlegi pénzügyi világválsággal összefüggésben tett intézkedésekre történő alkalmazása” című, 2008. október 13-i bizottsági közleményre (a bankokról szóló közlemény)²,
- tekintettel „A pénzügyi intézetek feltőkésítése a jelenlegi pénzügyi válságban: a támogatás szükséges minimális szintre történő korlátozása és az indokolatlan versenytorzulás kiküszöbölését célzó biztosítékok” című, 2008. december 5-i bizottsági közleményre (feltőkésítési közlemény)³,
- tekintettel az értékvesztett eszközöknek a közösségi bankszektorban történő kezeléséről szóló, 2009. február 25-i bizottsági közleményre (az értékvesztett eszközökről szóló közlemény)⁴,
- tekintettel az „A pénzügyi szektor életképességének helyreállítása és a jelenlegi válságban hozott szerkezetátalakítási intézkedések értékelése az állami támogatási szabályok alapján” című 2009. július 23-i bizottsági közleményre (a szerkezetátalakításról szóló közlemény)⁵,
- tekintettel az „Ideiglenes közösségi keretrendszer a finanszírozási lehetőségek elérésének támogatására irányuló állami támogatási intézkedésekhez a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságban” című, 2008. december 17-i bizottsági közleményre (az ideiglenes keretrendszer)⁶,
- tekintettel az „A finanszírozási lehetőségek elérésének támogatására irányuló állami támogatási intézkedésekhez a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságban alkalmazott ideiglenes közösségi keretszabály” című, 2008. december 17-i bizottsági közleményre (az új ideiglenes keretrendszer, amely 2010. december 31-én járt le)⁷,
- tekintettel az állami támogatási szabályoknak a pénzügyi válsággal összefüggésben nyújtott bankmentő intézkedésekre 2013. augusztus 1-jétől való alkalmazásáról szóló

---

¹ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

² HL C 270., 2008.10.25., 8. o.

³ HL C 10., 2009.1.15., 2. o.

⁴ HL C 72., 2009.3.26., 1. o.

⁵ HL C 195., 2009.8.19., 9. o.

⁶ HL C 16., 2009.1.22., 1. o.

⁷ HL C 6., 2011.1.11., 5. o.

bizottsági közleményre (a bankokról szóló közlemény)¹,

- tekintettel a bankok szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról szóló iránymutatás átdolgozásáról szóló, a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságnak címzett bizottsági vitaanyagra,
- tekintettel az Unió Belső Politikák Főigazgatósága Tematikus Főosztálya által közzétett, „Állami támogatás – Válság szabályok a pénzügyi szektor és a reálgazdaság számára” című, 2011. júniusi tanulmányra,
- tekintettel az európai uniós állami támogatási szabályoknak az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásának ellentételezésére való alkalmazásáról szóló bizottsági közleményre²,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 106. cikke (2) bekezdésének az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásával megbízott egyes vállalkozások javára közszolgáltatás ellentételezése formájában nyújtott állami támogatásra való alkalmazásáról szóló, 2011. december 20-i 2012/21/EU bizottsági határozatra³,
- tekintettel „A közszolgáltatás ellentételezése formájában nyújtott állami támogatásról szóló európai uniós keretszabály (2011)” című bizottsági közleményre⁴,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének az általános gazdasági érdekű szolgáltatást nyújtó vállalkozások számára nyújtott csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2012. április 25-i 360/2012/EU bizottsági rendeletre⁵,
- tekintettel az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokra vonatkozó uniós állami támogatási szabályok reformjáról szóló, 2011. november 15-i állásfoglalására⁶,
- tekintettel „Az állami támogatások uniós szabályozásának korszerűsítése” című bizottsági közleményre (COM(2012)0209),
- tekintettel az állami támogatások uniós szabályozásának korszerűsítéséről szóló 2013. január 17-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 92. és 93. cikkének a horizontális állami támogatások bizonyos fajtáira történő alkalmazásáról szóló, 1998. május 7-i 994/98/EK tanácsi rendelet és a vasúti és közúti személyszállítási közszolgáltatásról szóló, 2007. október 23-i 1370/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2012)0730),

---

¹ HL C 216., 2013.7.30., 1. o.

² HL C 8., 2012.1.11., 4. o.

³ HL L 7., 2012.1.11., 3. o.

⁴ HL C 8., 2012.1.11., 15. o.

⁵ HL L 114., 2012.4.26., 8. o.

⁶ HL C 153 E., 2013.5.31., 51. o.

⁷ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0026.

- tekintettel az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK rendeletet módosító tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2012)0725),
  - tekintettel a vasúti vállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatásokra¹,
  - tekintettel a szélesebb körű állami támogatási rendszerek részét képező regionális politikákról szóló, 2013. június 12-i állásfoglalására²,
  - tekintettel az Európai Parlament és a Bizottság közötti kapcsolatokról szóló 2010. november 20-i egységes szerkezetbe foglalt keretmegállapodásra³ (a továbbiakban: „keretmegállapodás”) és különösen annak (9), (12), (15) és (16) bekezdésére,
  - tekintettel az egyik tagállam által kezdeményezett jogi fellépésre a „nulla poena sine lege” jogi alapelv megsértésére hivatkozással, amely elv szerint kartelljogi jogsértésért nem róható ki bírság egy társaságra, ha e bírság mértékét nem írja elő jogszabály;
  - tekintettel a Bizottság 2003. évi, versenypolitikáról szóló XXXIII. éves jelentéséről szóló, 2005. február 22-i állásfoglalására⁴, a Bizottság versenypolitikáról szóló 2004. évi jelentéséről szóló, 2006. április 4-i állásfoglalására⁵, a versenypolitikáról szóló 2005. évi jelentéséről szóló, 2007. június 19-i állásfoglalására⁶, a versenypolitikáról szóló 2006. és 2007. évi jelentéséről szóló, 2009. március 10-i állásfoglalására⁷, a versenypolitikáról szóló 2008. évi jelentéséről szóló, 2010. március 9-i állásfoglalására⁸, a versenypolitikáról szóló 2009. évi jelentéséről szóló, 2011. január 20-i állásfoglalására⁹, az EU versenypolitikájáról szóló éves jelentéséről szóló 2012. február 2-i állásfoglalására¹⁰ és az EU versenypolitikájáról szóló éves jelentéséről szóló 2013. június 12-i állásfoglalására¹¹,
  - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére és 119. cikkének (2) bekezdésére,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A7-0357/2013),
- A. mivel az EU-ban a bankok a 2008-tól 2011 végéig tartó időszakban 1,6 trillió euróval egyenértékű állami támogatásban részesültek, és mivel ezek az állami támogatások általában kötvényjegyzés, garanciavállalás vagy – kivételesen – vissza nem térítendő támogatás formáját öltik;

B. mivel számos tagállamban súlyos hitelválság sújtja az uniós cégek 98%-át kitevő kkv-kat;

¹ HL C 184., 2008.7.22., 13. o.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0267.

³ HL L 304., 2010.11.20., 47. o.

⁴ HL C 304. E., 2005.12.1., 114. o.

⁵ HL C 293. E., 2006.12.2., 143. o.

⁶ HL C 146. E., 2008.6.12., 105. o.

⁷ HL C 87. E., 2010.4.1., 43. o.

⁸ HL C 349. E., 2010.12.22., 16 o.

⁹ HL C 136. E., 2012.5.11., 60. o.

¹⁰ HL C 239. E., 2013.8.20., 97. o.

¹¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0268.

- C. mivel a kartellek fennállása miatt évente 181–320 milliárd EUR veszteség keletkezik, ami az EU GDP-je hozzávetőlegesen 3%-ának felel meg;
- D. mivel a vasúti utas- és áruszállítás liberalizálásának és nyitottságának hiánya részben azzal magyarázható, hogy egyes tagállamokban hiányoznak a valóban független nemzeti szintű felügyeleti szervek;
- E. mivel a versenypolitikáról szóló éves jelentésnek az Unió teljes versenyképességét előmozdító eszközként kell szolgálnia – kiterjesztve és új szereplők számára hozzáférhetővé téve a versenyt, kiszélesítve és megszilárdítva ezzel a belső piacot –, és nem csak a versenypolitika Bizottság általi gyakorlati végrehajtásához kell kapcsolódnia;
- F. mivel az áruk, a szolgáltatások, a személyek és a tőke szabad mozgása előtt álló akadályok felszámolása a növekedés előfeltétele;
- G. mivel azok az ágazatok, amelyekben a verseny szintje alacsonyabb, gyakran egyúttal gazdaságilag is alulteljesítő ágazatok;
- H. mivel a versenypolitika célja, hogy biztosítsa a belső piac jó működését és az egyenlő versenyfeltételeket, megvédje a fogyasztókat a versenyellenes gyakorlatokkal szemben és a legjobb árakat szavatolja; mivel a versenypolitika rendeltetése nem részletekbe menő szabályozás, hanem egyértelmű és tisztességes szabályok érvényre juttatása, amelyeknek köszönhetően a piaci erők hatékonyan működhetnek;
- I. mivel az állami fellépés, az állami befektetések és az általános gazdasági érdekű szolgáltatások alapvető szerepet töltenek be a társadalmi kohézió biztosításában, különösen válság idején;
- J. mivel az EUMSZ 14. cikke az általános gazdasági érdekű szolgáltatások (különösen gazdasági és pénzügyi) működési feltételeinek garantálása érdekében előírja az együttdöntési eljárást alkalmazását;
- K. mivel az EUMSZ-hoz csatolt 26. jegyzőkönyv széleskörű mérlegelési jogot biztosít a közhatóságok számára az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtása, megbízása és szervezése tekintetében;
- L. tekintettel az Altmark-ügyben hozott ítéletre, amely négy kritérium alapján különbséget állapít meg a közszolgáltatás ellentételezése és az állami támogatások között;

A versenypolitika mint az egységes piacot előmozdító eszköz

1. üdvözlí a Bizottság jelentését és annak középpontba helyezését, miként járul hozzá a versenypolitika – az egységes piac javára és a globális gazdaság fejleményeinek figyelembe vétele mellett – az összefonódások ellenőrzéséhez, valamint az akadályok, az erőfölénnyel való visszaélés és a torzító állami támogatási intézkedések felszámolásához;
2. sajnálatának ad hangot annak kapcsán, hogy a versenypolitikáról szóló 2012. évi jelentésében a Bizottság túlzottan az állami gyakorlatokból fakadó tisztességtelen versenygyakorlatokra helyezi a hangsúlyt, és viszonylag csekély figyelmet fordít a

társaságok egységes piacon belüli koncentrációjából fakadó tisztességtelen gyakorlatokra;

3. meggyőződése, hogy a versenypolitika a gazdasági növekedés és a munkahelyteremtés hajtóereje, különösen válság idején;
4. hangsúlyozza, hogy a válság kezeléséhez, az Európa 2020 stratégiában megfogalmazott fenntartható növekedés és foglalkoztatás ösztönzéséhez és az Európai Unió céljainak eléréséhez elengedhetetlen a versenypolitika és a zavartalanul működő egységes piac;
5. egyetért ezért a Bizottsággal abban, hogy a válság nem szolgálhat ürügyül ahhoz, hogy enyhüljön a versenyszabályok végrehajtásának szigora;
6. úgy véli, ki kell igazítani a versenypolitikát annak érdekében, hogy megfelelőbb megoldást nyújtson a globalizáció kihívásaira;
7. véleménye szerint lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az új európai versenypolitika rugalmassági záradékokat tartalmazzon;
8. elismeri, hogy túl sok szektort továbbra is nagy mértékben felosztanak a nemzeti határok és az állami vagy magánszektorbeli mesterséges akadályok, és egyetért azzal, hogy a versenypolitikának alapvető szerepet kell játszania e felaprózódás leküzdésében és az egyenlő versenyfeltételek megteremtésében az egységes piacon belüli valamennyi ágazatban, figyelembe véve a kkv-k és a végső fogyasztók sajátos szükségleteit;
9. hangsúlyozza, hogy a versenypolitika tágabb értelemben vett végrehajtása nem erősítheti a már kiépült társaságokat vagy áru- és egyéb szolgáltatókat, hanem az új szereplők piacra lépésének és az új ötletek és technológiai megoldások megjelenésének elősegítését kell átfogó célkitűzésének tekintenie, így maximalizálva az uniós polgárok hasznát;
10. úgy véli, hogy a versenypolitikának hozzá kellene járulnia a nyílt szabványok és az interoperabilitás ösztönzéséhez és használatához annak érdekében, hogy megakadályozza, hogy néhány piaci szereplő a fogyasztók és ügyfelek technológiai elszigetelődését okozza;
11. megállapítja, hogy a termékek árai az egyes tagállamonként még mindig eltérőek, például a gyógyszerek esetében, aminek oka, hogy az egyes tagállamok különböző megállapodásokat kötnek a gyógyszeriparral; kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg ezt a problémát, és tegyen javaslatokat az átláthatóbb belső piac létrehozásának érdekében, ahol a fogyasztók érdekében elkerülhetőek a szükségtelen árkülönbségek;
12. üdvözlí az egységes uniós szabadalmat, amely előrelépést jelent az egységes piac kiteljesítése és a globalizáció kihívásaira adott válasz felé; ezzel összefüggésben sürgeti, hogy biztosítsák valamennyi tagállam részvételét; úgy véli, a szellemi tulajdonjogokat össze kell egyeztetni a verseny követelményeivel, védve a közérdeket, és biztosítva, hogy a szabadalmak tulajdonosai ne éljenek vissza jogaikkal a polgárok rovására; felszólítja a Bizottságot, hogy vegye fel a küzdelmet a generikus gyógyszerek piaci bevezetését indokolatlanul késleltető eljárások ellen;

Az uniós versenypolitika legitimitása és eredményessége

13. úgy gondolja, hogy a versenypolitikai keret létrehozása tekintetében az Európai Parlamentnek jogalkotási együttműködési hatáskörrel kell rendelkeznie; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az EUMSZ 103. és 109. cikke csak a Parlamenttel való konzultációt írja elő; úgy véli, hogy ez a demokratikus deficit elfogadhatatlan; javasolja, hogy a versenypolitika terén kötött intézményközi megállapodások révén mihamarabb szüntessék meg e deficitet, és hogy a Szerződés következő módosításakor tegyék meg a szükséges kiigazításokat; emlékeztet arra, hogy a Bizottság Parlament előtti politikai elszámoltathatósága kiterjed a versenypolitika területére is, és hogy az illetékes biztossal folytatandó strukturált párbeszéd az e téren biztosítandó egészséges demokratikus ellenőrzés gyakorlásának egyik fontos eszköze;
14. úgy véli, hogy a versenybiztos által folytatott párbeszéd típusa nem helyettesítheti a Parlament által gyakorolt, igazi demokratikus ellenőrzést; hangsúlyozza, hogy a parlamenti ellenőrzésre annál is inkább szükség van, mert a versenypolitika magában foglalja a demokratikusan megválasztott nemzeti és helyi hatóságok határozatainak Bizottság általi ellenőrzését; ugyanacsak hangsúlyozza, hogy javítani kell a párbeszédet a Bizottság, a tagállamok, a helyi és regionális hatóságok, valamint a civil társadalom között;
15. hangsúlyozza, hogy a keretmegállapodásban foglaltaknak megfelelően az üléseken való részvétel és a tájékoztatásnyújtás tekintetében a Parlamentet és a Tanácsot egyenlően kell kezelni a versenypolitikával kapcsolatos jogszabályok vagy nem kötelező erejű (") jog előkészítésekor; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság ezt nem tartja tiszteletben;
16. hangsúlyozza, hogy ki kell építeni egy olyan versenykultúrát, amely elősegíti az értékek érvényesülését, és ösztönzi a versenypolitika érvényre juttatását célzó fejlesztésére idejekorán jótékony hatást gyakorló pozitív hozzáállást;
17. megállapítja, hogy az európai uniós versenypolitika horizontális dimenziója következetes összhangot igényel e politika és más területek uniós szakpolitikái között; a zavartalanul működő belső piachoz biztosítani kell, hogy az ágazati szabályozások tiszteletben tartsák a versenypolitika elveit;
18. meggyőződése, hogy a Bizottságnak javaslatot kellene benyújtania a kisebbségi részesedéssel kapcsolatos versenykérdések szabályozása érdekében;
19. ösztönzi a Bizottságot, hogy folytassa a „puha jogi” iránymutatások kibocsátását a versenypolitika területén, a Bíróság meglévő ítélkezési gyakorlatának megfelelő mértékű figyelembevétel mellett annak érdekében, hogy bizonyos jogbiztonságot garantáljon az érdekeltek számára; véleménye szerint ugyanakkor a nem kötelező jogi eszközök nem válthatják fel a jogszabályokat azokon a területeken, amelyeken a jogbiztonság alapvető fontosságú;
20. hangsúlyozza, hogy a bírságok kivetése a versenypolitikában fontos szerepet betöltő, visszatartó erejű eszköz, és hogy a vizsgálatok sikeréhez gyors intézkedésre van szükség; meggyőződése, hogy a jogbiztonság, az eljárások egyszerűsítése és a megfelelő megállapodások révén történő, korai megszüntetésük lehetősége kritikus jelentőségű, ezért megismétli a Bizottsághoz intézett azon felhívását, hogy a bírságokra vonatkozó szabályokat foglalja az 1/2003/EK rendeletbe; ugyanakkor úgy véli, hogy a Bizottságnak

növelnie kell az előre be nem jelentett vizsgálatok számát, fellépve a feltételezett jogsértésekkel szemben;

21. meggyőződése ugyanakkor, hogy kizárólagos trösztellenes eszközként a minden eddiginél magasabb bírságok alkalmazása túl sematikus lehet, nem beszélve a munkahelyek fizetéseképtelenség nyomán esetlegesen bekövetkező megszűnéséről; hangsúlyozza, hogy a magas bírságok politikáját nem szabad alternatív költségvetés-finanszírozási eszközként használni; helyesli a „büntess és jutalmaz” elven alapuló megközelítést, amely büntetést ró ki és különösen az ismételt jogsértők esetében hatékony elrettentésre szolgál, ösztönzi ugyanakkor a szabályoknak való megfelelést;
22. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy bírságolási és végrehajtási politikája visszaállítja a piaci egyensúlyt, a társaságokat pedig a jogsértések belső azonosítására és önkéntes helyreállító intézkedések alkalmazására ösztönzi; arra sürgeti a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a jogellenes nyereség és az érintettek által elszenvedett veszteség mértékét;
23. megismétli, hogy egyre több kérelem érkezik a bírság fizetéseképtelenség miatti csökkentésére, különösen az egytermékes vállalkozásoktól és a kkv-któl; továbbra is úgy véli, hogy a bírságok csökkentésének alternatívája lehet a késleltetett és/vagy megosztott fizetések rendszere, melynek révén elkerülhető a vállalkozások csődje;
24. továbbra is várja az egytermékes vállalkozásokkal és a kkv-kkal kapcsolatos bírságolási iránymutatások kiigazítását; üdvözli ugyanakkor, hogy a Bizottság az „Ablakvasalatok-ügyben” a közelmúltban hozott határozatában (COMP/39452, 2012. március 28.) figyelembe vette az egytermékes vállalkozások sajátos igényeit;
25. felszólítja a Bizottságot, hogy fokozza a nemzeti bíróságokkal való együttműködését a magánfelek általi jogérvényesítés elősegítése és az állami támogatással kapcsolatos jogviták helyes megoldása érdekében; üdvözli a nemzeti bírák képzésére irányuló bizottsági programot;
26. üdvözli a bíróságoknak a versenypolitika terén betöltött szerepét, egyúttal arra ösztönzi azokat, hogy éljenek a Bizottságtól információk és vélemények kérésére vonatkozó hatáskörükkel, továbbá vegyenek részt a közösségi képzési tevékenységekben; ajánlja, hogy a Bizottság működjön szorosan együtt a bíróságokkal, a Bizottság honlapján megfelelően közzétett szakértői véleményekkel gyakorolja aktívan az igazságszolgáltatás segítésére vonatkozó hatáskörét, továbbá vegyen fontolóra olyan jogi lépéseket, amelyek megelőzik, hogy az Unió jogi védelem nélkül maradjon, és megóvják az Európai Unió által védendő érdekeket.
27. elismeréssel szól a 2013. június 11-i javaslatáról – a versenyjogi rendelkezések megsértése miatti, nemzeti jog szerinti kártérítési keresetekre vonatkozó javaslatról –, amelynek kidolgozását a Bizottság jelenleg végzi; eltökélt szándéka, hogy kielégítő megoldás szülessen az e téren felvetődő sajtóságos problémákra;
28. fenntartja, hogy az Európai Uniónak aktívan ösztönöznie kell a versenyszabályok anyagi és eljárásjogi közelítését a nemzetközi szinten; megítélése szerint a nemzetközi együttműködés elengedhetetlen annak biztosításához, hogy a különböző illetékes

hatóságok következetesen és átjárhatóan alkalmazzák a versenypolitikát, és ezzel segítsék a vizsgálatok hatékonyságának növelését és az egyenlő versenyfeltételeket;

29. kiemeli a versenyszabályok globális közelítésének jelentőségét; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy kössön kétoldalú együttműködési megállapodásokat a verseny érvényesítéséről; jelenleg dolgozik az EU és Svájc közötti javasolt megállapodáson, amelynek tárgya az együttműködés a két fél versenyjogi szabályainak alkalmazása tekintetében; eltökélt szándéka, hogy kielégítő megoldás szülessen az e téren felvetődő sajtószerű problémákra;
30. úgy véli, hogy a Bizottság Versenypolitikai Főigazgatóságának forrásait – többek között az érdektelenné vált vagy nem teljesen kihasznált költségvetési sorok átcsoportosítása révén – összhangba kell hozni megnövekedett munkamennyiséggel és számos feladatával annak érdekében, hogy proaktívabb intézkedésekre nyíljon lehetőség;

Versenyszerhatóságok

31. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák az összes nemzeti versenyszerhatóság és ágazati szabályozó hatóság nemzeti hatóságoktól való függetlenségét, amihez elengedhetetlen, hogy politikai háttértől független, vagy más összeférhetetlenségtől – pl. különböző érdekcsoportokhoz való kötődéstől – mentes elnökök és igazgatótanácsi tagok kinevezését irányozzák elő; felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a nemzeti versenyszerhatóságok elegendő és a piac igényeiből és feladataik hatékony ellátásából fakadó szükségleteknek megfelelően változó személyzettel és erőforrásokkal rendelkezzenek;
32. hangsúlyozza a nemzeti versenyszerhatóságok és az ágazati szabályozó hatóságok maradéktalan átláthatóságának fontosságát; kéri, hogy a versenyszer jelentősen befolyásolni képes üzleti titkok figyelembe vétele mellett egy nyitott adatbázison keresztül tegyék világosan láthatóvá és az interneten hozzáférhetővé az ügyekre vonatkozó összes lényeges információt és a hivatalos határozatokat;
33. támogatja az Európai Versenyszerhatóságok Hálózatán belüli strukturált együttműködést, amelynek köszönhetően Unió-szerte biztosítható a versenyszer szabályok érvényesítésének koherenciája, és ösztönzi e hálózat továbbfejlesztését, mivel egyes piacok esetében az eltérő jogi, gazdasági és kulturális feltételek miatt nagyobb a nemzeti dimenzió, mint mások esetében; úgy véli, hogy az Európai Versenyszerhatóságok Hálózatának munkaprogramjait és üléseinek következtetéseit a Versenyszerpolitikai Főigazgatóság honlapján közzé kell tenni;
34. véleménye szerint a nemzeti versenyszerhatóságoknak és más nemzeti ágazati szabályozó hatóságoknak továbbra is együtt kell működniük annak érdekében, hogy az intézkedéseik kiegészítsék egymást, különösen azokban az ágazatokban, amelyekben még nem ment végbe teljes körű liberalizáció (vagy nem teljes mértékben működőképes); javasolja, hogy a bevált gyakorlatok megosztása érdekében alakítsák ki az uniós szabályozó hatóságok – köztük a nemzeti versenyszerhatóságok és az ágazati szabályozó hatóságok – szélesebb körű hálózatát;

Állami támogatás és annak a reál gazdaságra gyakorolt hatásai

Állami támogatás bankok számára

35. elismeri, hogy az állami támogatások ellenőrzése a válság kitörése óta fontos szerepet tölt be a bajba jutott bankok szerkezetátalakítási és szanálási mechanizmusaként;
36. meggyőződése, hogy a válság alatt az állami támogatások ellenőrzésének elsősorban arra kell irányulnia, hogy a bankrendszer stabilizálódjon, hogy megszűnjön a hitelfeltételek nem tisztességes szegmentálódása a reálgazdaságban, és hogy a kkv-eket és a háztartásokat ne érje hátrányos megkülönböztetés az egységes piacon; felszólítja ugyanakkor a Bizottságot, gondoskodjon arról, hogy a bankrendszer stabilizálásának szándékával hozott intézkedések ne vezessenek az államadósság további növekedéséhez; nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy az ideiglenes állami támogatás folyósításának a bankágazatra történő kiterjesztését kösse a lakosság számára nyújtott hitelekre vonatkozó szigorúbb, korlátozó jellegű feltételekhez, valamint vezessen be erősebb megszorításokat és átlátható szabályokat a bónuszok, a díjstruktúrák és az osztalékjuttatás tekintetében;
37. emlékeztet arra, hogy a korábbiakban nyomatékosan kérte a Bizottságot arra, hogy vizsgálja felül a bankoknak nyújtott állami támogatások tekintetében ideiglenes intézkedésként 2008-ban bevezetett szabályokat; üdvözli ezért a Bizottság által a közelmúltban e téren tett intézkedéseket;
38. felhívja a Bizottságot, hogy országok és pénzüzetek szerinti részletes bontásban rendszeresen frissítse a Bizottság honlapján a pénzügyi ágazatnak a válság kezdete óta nyújtott állami támogatásokra, a konszolidált veszteségekre és a visszafizetések alakulására vonatkozó adatokat, és tegye közzé az eredményeket annak érdekében, hogy a válság kezdete óta nyújtott állami beavatkozás mértéke és az adófizetőkre gyakorolt hatása maradéktalanul átláthatóvá váljon;
39. meggyőződése, hogy mielőtt értékelnék a bankoknak nyújtandó állami támogatás összegét, oly módon kell harmonizálni a számviteli módszereket, hogy például a második alkalommal refinanszírozott kölcsönök számviteli kezelése az érintett tagállamtól függetlenül azonos legyen;
40. hangsúlyozza, hogy – különösen az állami támogatásban részesített bankok esetében – a kölcsönök refinanszírozásakor teljes mértékben figyelembe kell venni a kölcsönfelvevő gazdasági életképességét; úgy véli, hogy multinacionális vállalatok esetében a kölcsön refinanszírozásának feltételül kell szabni azon társaságok eszközeinek és részesedéseinek értékesítését, amelyekben részesedéssel rendelkeznek;
41. sürgeti a Bizottságot, hogy kövesse szorosan nyomon a bankszektorban azokat a piacokat, amelyeken különösen a válságra reagálva végzett szerkezetátalakítás eredményeképpen nagy vagy növekvő a koncentráció; emlékeztet arra, hogy az oligopolisztikus piacok különösen hajlamosak a versenyellenes gyakorlatokra; tart attól, hogy ez a koncentráció végső soron a fogyasztók kárára válhat; hangsúlyozza, hogy a túl magas koncentráció veszélyezteti a pénzügyi szektort és a reálgazdaságot is;
42. hangsúlyozza, hogy a bankszektor konszolidációja növelte több jelentős pénzüzetet piaci részesedését; arra sürgeti a Bizottságot, hogy továbbra is kísérelje szoros figyelemmel az ágazatot annak érdekében, hogy fokozza a versenyt és a fogyasztók védelmét az európai

bankpiacokon, többek között befektetési bankok szegmensén belül, ahol a lakossági betéteket kockázatosabb befektetési banki tevékenységekkel keresztfinanszírozzák;

43. sürgeti a Bizottságot, hogy az állami támogatások szétosztása előtt gondosan vizsgálja meg a pénzüzetek eszközeit és részesedéseit;
44. hangsúlyozza, hogy a valamely pénzüzetnél 100 000 euró összeghatár alatti számlával rendelkező betéteseket teljes körű védelemben kell részesíteni, és ki kell zárni a banki szerkezetátalakításból vagy szanalásból eredő bármilyen tehermegosztási megállapodásból;
45. úgy véli, hogy a Bizottságnak meg kellene fontolnia azt a lehetőséget, hogy a bankoknak juttatott állami támogatást olykor a kkv-knak nyújtott hiteltől tegyék függővé;
46. hangsúlyozza, hogy a pénzügyi válság óta aránytalan mértékben sérült a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférése; rámutat arra, hogy az euróövezet összes cégének 98%-át a kkv-k teszik ki, amelyek az euróövezetben foglalkoztatott személyek mintegy háromnegyedét alkalmazzák, és a hozzáadott érték körülbelül 60%-át adják; rámutat továbbá arra, hogy a finanszírozáshoz való hozzáférés hiánya gátolja a kkv-kat a növekedésben és abban, hogy beruházzanak; kéri ezért a Bizottságot, hogy olyan intézkedéseket részesítsen előnyben, amelyek a növekedés előmozdítása, valamint a kkv-kat jelenleg sújtó finanszírozási válság enyhítése érdekében átalakítják a pénzügyi szabályozást;
47. hangsúlyozza, hogy az állami támogatásban részesülő bankoknak nem szabadna növelniük a méretüket és összetettségüket; nyomatékosan kéri a Bizottságot, ösztönözze a bankokat arra, hogy üzleti modelljeiket tevékenységük gazdaságilag életképes részére, a javadalmazási politikára és a díjstruktúrára összpontosítsák, és ne növelje a bankok államadósságnak való kitettségét, különösen, ha a bankoknak emiatt egyúttal csökkenti kénytelenek a kkv-k és a háztartások számára nyújtott hitelek volumenét; hangsúlyozza továbbá, hogy új, állandó szabályozási rendszerre van szükség a válságot megelőző jogrendszerben talált hiányosságok felszámolása érdekében, különösen a pénzügyi ágazat vonatkozásában, illetőleg a pénzügyi és gazdasági válság folyamán keltett torzulások orvoslására, valamint annak biztosítására, hogy a bankok állami támogatásakor megkülönböztetett figyelmet fordítsanak az adófizetőket, a fogyasztókat és az egységes piacot érintő következményekre és előnyökre;
48. helyteleníti, hogy a tagállamokban kiigazítási programokban részt vevő kkv-k számára nehézséget jelent a banki hitelekhez való hozzáférés, és kénytelenek magasabb kamatot fizetni kizárólag azon az alapon, hogy az euróövezetben működnek, és ez a helyzet torzulást okoz az egységes piacon;
49. hangsúlyozza, hogy a külső befektetőket ugyancsak biztatni kell arra, hogy a lehető legnagyobb mértékben részt vegyenek az állami támogatási programok keretében az értékvesztett eszközök elkülönítése céljából létrehozott vagyongazdálkodó társaságokban, annak érdekében, hogy ne legyen összeférhetlenség az eszközöket tartó vagy átruházó befektetők és bármely adott vagyongazdálkodó társaság célkitűzései között;
50. véleménye szerint az eszközgazdálkodó társaságoknak eszközeik mihamarabbi értékesítésére

kell törekedniük annak érdekében, hogy helyreálljon a piaci rend és megszűnjenek egy adott ágazaton belül az állami beavatkozások;

51. ismét kéri a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy közintézetként működő hitelminősítő intézet létrehozására, amely egyedüli intézetként végezné az államadósság értékelését az Európai Unióban; megjegyzi, hogy e hitelminősítő nem piaci szereplő, hanem az a feladata, hogy racionálisabb és hosszabb távú kilátásokat fogalmazzon meg az államadósság és általában az Unió pénzügyi stabilitása értékelése során;
52. véleménye szerint a Versenypolitikai Főigazgatóság bankválság kapcsán szerzett tapasztalatait bevált gyakorlatként kell kezelni, és a jövőben inkább a megelőzésre, mintsem az utólagos beavatkozásra kell felhasználni;

Az állami támogatások korszerűsítése

53. ismét üdvözlözi az állami támogatások korszerűsítéséről szóló bizottsági közleményt (COM(2012)0209), valamint a csoportmentességekkel és -eljárásokkal kapcsolatos, állami támogatásra vonatkozó felülvizsgált szabályoknak a Tanács által nemrégiben történt elfogadását; felhívja azonban a Bizottságot annak biztosítására, hogy a korszerűsítés egyik legfőbb céljaként meghatározott gazdasági növekedésserkentés ne vezessen ismét az államadósság növekedéséhez;
54. véleménye szerint a társaságoknak – az egyértelmű korlátozásokkal összhangban – szerkezetátalakítást kell végrehajtaniuk, ezzel a lehető legalacsonyabb szinten tartva a közfinanszírozású támogatásban nem részesülő versenytársakra gyakorolt minden káros hatást;
55. Úgy véli, hogy nem csak bankok lehetnek túl nagyok ahhoz, hogy elbukhassanak, hanem iparvállalatok is, ahogy a General Motors esete is mutatja, amelyet az Egyesült Államok kormányának kellett megmentenie; kéri a Bizottságot annak vizsgálatára, milyen ponton válnak a vállalatok túl nagyra ahhoz, hogy elbukhassanak, és mérlegelje, milyen lépések tehetők országos vagy uniós szinten annak érdekében, hogy a vállalatok ne váljanak függővé a jövőbeni állami mentőcsomagoktól;
56. tudomásul veszi a Bizottság arra irányuló általános szándékát, hogy több intézkedést mentesítsenek a bejelentési kötelezettség alól; hangsúlyozza azonban, hogy a tagállamoknak továbbra is biztosítaniuk kell, hogy a de minimis intézkedések és a csoportmentességben részesülő programok előzetesen megfeleljenek az állami támogatásra vonatkozó szabályoknak annak érdekében, hogy az ellenőrzés szintje megfelelő legyen, miközben a Bizottság továbbra is utólagos ellenőrzést gyakorol az ilyen ügyek felett;
57. osztatja a Bizottságnak azt a nézetét, hogy az állami támogatással kapcsolatos eljárásokat fel kell gyorsítani, jobban összpontosítva a belső piaci versenyre komoly hatást gyakorló bonyolult ügyekre; tudomásul veszi a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy bővítse a panaszok kezelésének módjával kapcsolatos mérlegelési jogkörét; felhívja a Bizottságot, hogy írjon elő részletes kritériumokat arra vonatkozóan, hogy ezzel kapcsolatban miként kell megkülönböztetni a fontos ügyeket a kevésbé fontosaktól; rámutat, hogy e különbségtétel megfelelő módja a de minimis szabályozás küszöbértékeinek megemelése,

valamint a horizontális kategóriáknak a felhatalmazó rendeletben és az általános csoportmentességi rendeletben való kibővítése;

58. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak jobban együtt kell működnie a tagállamokkal az információk minősége és benyújtásuk időzítése, továbbá az értesítések előkészítése tekintetében; hangsúlyozza, hogy hatékony nemzeti rendszereknek kell biztosítaniuk, hogy az előzetes bejelentési kötelezettségek alól mentesített állami támogatási intézkedések megfeleljenek az uniós jognak; rámutat, hogy e különbségtétel megfelelő módja a de minimis szabályozás küszöbértékeinek megemelése, valamint a horizontális kategóriáknak a felhatalmazó rendeletben és az általános csoportmentességi rendeletben való kibővítése;
59. megjegyzi, hogy az állami támogatások ellenőrzésével kapcsolatos ügyekre vonatkozó releváns információkat mostanáig kizárólag a tagállamok biztosították; ismételten felkéri a Bizottságot annak értékelésére, hogy szükség lesz-e további emberi erőforrásokra az információgyűjtő eszköztárának kibővítéséhez, és ahhoz, hogy közvetlen piaci információhoz juthasson a piaci szereplőktől; megjegyzi ugyanakkor, hogy a Bizottság nem vonhat be további minőségi és hatékonysági megfontolásokat az összeegyeztethetőség vizsgálatába, és hogy az ilyen jellegű döntéseket a támogatást odaítélő hatóságnak kell meghoznia;
60. rámutat arra, hogy egyes tagállamokban nem egyértelmű, hogy az európai fogyasztói központoknak nyújtott állami finanszírozás az uniós versenyjog értelmében indokolatlan állami támogatásnak tekinthető-e; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy mindez veszélyezteti az említett központok számára nyújtott tagállami támogatást, ami már e központok finanszírozásának ideiglenes felfüggesztéséhez vezetett; arra sürgeti ezért a Bizottságot, hogy biztosítsa az európai fogyasztói központok megfelelő működését annak minél rövidebb időn belüli pontosításával, hogy e finanszírozási típus az uniós jog értelmében nem minősül állami támogatásnak, mivel e központok nem folytatnak gazdasági tevékenységet, hanem a fogyasztók számára nyújtanak támogató szolgáltatásokat;

Közlekedési ágazat

61. úgy véli, hogy az európai közlekedési ágazat versenyképességének javítása érdekében a Bizottságnak tovább kellene erősítenie a versenypolitika és a közlekedéspolitika közötti kapcsolatokat;
62. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy valamennyi közlekedési mód tekintetében biztosítsa a nyílt és tisztességes versenyt;
63. felhívja a Bizottságot, hogy alakítson ki tömegközlekedési hálózatokat a fogyasztóknak szóló szolgáltatások javítása érdekében, akik az adók révén már teljesítettek pénzügyi hozzájárulást;
64. nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy a szén-dioxid-kibocsátás további növekedésének megakadályozása céljával szenteljen különös figyelmet korlátozó intézkedések meghozatalára a közlekedési ágazatban azon nemzetközi kötelezettségvállalás teljesítése érdekében, amely szerint – 2020-ra megállapított célként – a globális hőmérséklet-emelkedés legfeljebb 2 °C-kal haladhatja meg az iparosodás előtti értékeket;

Vasút

65. sürgeti a Bizottságot, hogy fejezze be az egységes európai vasúti térség megvalósítását, biztosítsa a pályahálózat-üzemeltetők és a vasúti vállalkozások közötti pénzáramlások teljes átláthatóságát, és győződjön meg arról, hogy minden tagállam erős és független nemzeti szabályozó hatósággal rendelkezik-e;
66. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek fokozott erőfeszítéseket a vasúti közlekedési ágazat tisztességes verseny előtti megnyitásának, valamint a szolgáltatások jobb minőségének biztosítására;
67. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg egy olyan európai szabályozó testület felállítására irányuló jogalkotási javaslat elfogadásának lehetőségét, amely együttműködésben állna a meglévő nemzeti szabályozó hatóságokkal, és intézkedne olyan körülmények között, ha ilyen hatóság nem létezik, illetve ha adott esetben tétlen marad;
68. hangsúlyozza, hogy a vasúti áruszállításban az egységes piacot hátrányosan érinti az uniós jog tagállamok általi helytelen vagy nem teljes körű átültetése, valamint a határokon átnyúló mobilitást korlátozó szűk keresztmetszetek, amelyek ártnak a versenynek és a növekedésnek; kéri a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy a versenyszabályok megsértésének tekinthetők-e a piaci szereplők által létrehozott piaci akadályok vagy a tagállamonként eltérő műszaki vonatkozások, például a pályanyomtávok, az energiaellátás, a jelzőrendszerek, valamint az interoperabilitást és az infrastruktúra hozzáférhetőségét gátló más hasonló tényezők;

Légi közlekedés

69. üdvözli a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy 2013 végéig felülvizsgálja a légi közlekedés és a repülőterek állami támogatására vonatkozó uniós iránymutatásokat, amelyeknek biztosítaniuk kell, hogy a verseny torzulásmentes legyen, és valamennyi piaci szereplőre egyenlő versenyfeltételek vonatkozzanak;
70. felkéri a Bizottságot, hogy biztosítson indokolással ellátott áttekintést annak ellenőrzése céljából, hogy mely légi fuvarozók tanúsítanak versenyellenes magatartást a különleges feltételek jogellenes kihasználása vagy az erőfölényükkel való állítólagos visszaélés révén bizonyos repülőtereken;
71. biztatja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy bizonyos meghatározott légi csomópontok kijelölésére vonatkozó – a tagállamok által nem uniós országokkal aláírt több mint 1000 kétoldalú légi szolgáltatási megállapodás feltételein alapuló – gyakorlatok tárgyilagos mérce szerint indokoltak-e, nem sértik-e a versenyt az európai fogyasztók érdekei kárára;

Gépjárműágazat

72. felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa a gyártók és a forgalmazók alkupozíciójának egyensúlyát az új gépjárművek piacán, kiemelve a következőket:
  - a vertikális korlátozások alóli csoportmentességről szóló rendelet (a Bizottság

330/2010/EU rendelete) hatálya alá tartozó diszkriminatív gyakorlatok felszámolásának fontossága az online forgalmazás területén, ami hozzájárul ahhoz, hogy a forgalmazók innovatív forgalmazási módszereket alkalmazhassanak és a vásárlók nagyobb számát és körét érhessék el;

– a kereskedők fontossága az új gépjárművek értékesítési piacán a Bizottság 1400/2002/EK rendeletének 2013. május 31-i hatályvesztését követően;

felkéri a Bizottságot, hogy a gépjárműipari vertikális megállapodások vonatkozásában a részt vevő felek üzleti és szerződéses viszonyainak átláthatóbbá tétele érdekében sürgesse a gyártók és kereskedők közötti helyes magatartási elvek kidolgozását, különös tekintettel a szerződés felmondása esetén a beruházások védelmére, valamint az üzleti tevékenységnek a márkahálózat egy másik tagja számára történő átadásának lehetőségére.

Hajóépítési ágazat,

73. erőfeszítéseket szorgalmaz az európai hajóépítő ipar versenyképességének az egyre nehezebb nemzetközi versenykörnyezetben az Európai Unión belül végzett hajóépítési tevékenység támogatása révén történő biztosítása érdekében;
74. hangsúlyozza, hogy az európai hajótulajdonosok számára valamennyi tagállamban garantálni kell a jogbiztonságot és az egyenlő bánásmódot;

Energiaágazat

75. megjegyzi, hogy az egységes energiapiac létrejöttével nemcsak a fogyasztói árak csökkennének, hanem növekedne az uniós vállalkozások versenyképessége is;
76. üdvözli a Bizottságnak az energiaágazatban végrehajtott monopóliumellenes intézkedéseit;
77. sürgeti a Bizottságot, hogy törekedjen a belső energiapiaci csomag maradéktalan végrehajtására, mivel még nem sikerült maradéktalanul megvalósítani a nyitott és versenyképes egységes energiapiacot; kéri a Bizottságot, hogy eltökélten folytassa az ágazati vizsgálatra figyelemmel a versenyszabályok energiaágazatban történő hatékony alkalmazása érdekében foganatosított intézkedéseket; üdvözli ezzel összefüggésben az energiaágazatban jelenleg folyamatban lévő versenyjogi eljárásokat, amelyek célja a belső energiapiac 2014-ig történő megvalósítása, valamint az energiaszolgáltatók által visszaállított korlátozó tényezők felszámolása;
78. véleménye szerint az egységes európai energiapiacnak köszönhetően csökkenni fognak a fogyasztók és a vállalkozások által fizetett energiaárak, és javulni fog az európai vállalkozások globális versenyképessége; úgy véli, hogy az Európai Bizottságot ezért arra kell ösztönözni, hogy 2014-ig valósítsa meg az egységes európai energiapiacot;
79. hangsúlyozza, hogy az integrált és versenyképes európai belső energiapiac 2014-ig történő megvalósítása érdekében létfontosságú, hogy a tagállamok és a Bizottság a meglévő energiapiaci jogszabályokat határidőre és pontosan hajtsák végre, ideértve a harmadik belső energiapiaci csomag által szorgalmazott szabályozási tevékenységet is;

80. kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy az energiaügyi rendeleteket és irányelveket valamennyi tagállamban ültessék át és helyesen alkalmazzák; felhívja a Bizottságot, hogy legyen különösen éber, ha az árak az EU átlaga fölé emelkednek, mivel a magas árak torzítják a versenyt és károsítják a fogyasztókat;
81. véleménye szerint a Bizottságnak szigorúan fel kell lépnie az árcsökkentést célzó energiapiaci reformokkal szemben, különösen a túlzotthiány-eljárás alatt álló tagállamokban;
82. kéri a Bizottságot és a nemzeti szabályozó hatóságokat azon esetek kivizsgálására, amelyekben fennállhat a vállalkozások összejátszásának lehetősége vagy az erőfölénnyel való visszaélés az üzemanyagok kiskereskedelmi piacán;
83. üdvözli ezzel összefüggésben a kőolajágazattal kapcsolatos közelmúltbeli bizottsági vizsgálatokat, amelyek feltárták, hogy a versenyszabályok e területen való megsértése súlyos következményekkel jár a fogyasztókra nézve;
84. felhívja a Bizottságot és a nemzeti szabályozó hatóságokat annak megvizsgálására, hogy valóban létezik-e a „hétfő hatás”, ami az üzemanyagárak vállalatok általi, a hét meghatározott napjától függő állítólagos manipulálását jelenti; sürgeti a Bizottságot, hogy kövesse szorosan figyelemmel a verseny szintjét, mivel a piacok 90-es évek közepétől tartó fokozatos megnyitása ellenére a három legnagyobb szereplő még mindig a piacnak körülbelül 75%-át (villamos energia), illetve több mint 60%-át (gáz) képviseli; felhívja a Bizottságot, hogy adjon ki iránymutatásokat a megújuló energiaforrások energiahálózathoz való hozzáféréseinek javítása érdekében;
85. felszólítja a Bizottságot, hogy következő éves jelentésében vizsgálja meg, hogy a kritikus jelentőségű nyersanyagok beszállítóinak összefonódása milyen mértékben lehet káros az ügyfélágazatok tevékenységére és az ökológiai szempontból hatékonyabb gazdaság kialakulására, mivel ezek közül némelyik kiemelkedő jelentőségű a környezetvédelmi célok eléréséhez szükséges, ökológiai szempontból hatékony technológiák bevezetéséhez;
86. hangsúlyozza a villamosáram-termelők és a fogyasztók közötti kétirányú kommunikációt lehetővé tevő intelligens hálózatok szerepét, és rámutat, hogy e hálózatok révén a fogyasztók nyomon követhetik és kiigazíthatják villamosenergia-fogyasztásukat; hangsúlyozza, hogy internetes oldalakon keresztül a tagállamoknak hozzáférhetővé kell tenniük ezeket az információkat a fogyasztók és valamennyi érintett szereplő, így az építők, építésszek és a fűtő-, hűtő- és villamosenergia-berendezéseket szolgáltatók számára;

Fizetési szolgáltatások

87. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az elektronikus fizetési rendszerek európai piaca még mindig szétaprózódott, és hogy a verseny terén fennálló problémák továbbra is megoldatlanok; elismeréssel szól a Bizottság 2013. július 4-i javaslatáról – a kártyaalapú fizetési műveletek bankközi díjairól szóló, valamint a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló javaslatról –, amelyek kidolgozását a Bizottság jelenleg végzi; eltökélt szándéka, hogy kielégítő megoldás szülessen az e téren felvetődő sajtóságos problémákra;

88. hangsúlyozza, hogy a késedelmes fizetésekről szóló (2011/7/EU) irányelv nemzeti jogrendbe való átültetésére meghatározott 2013. márciusi határidő lejárta ellenére nem minden tagállam hajtotta végre az irányelvet; megjegyzi, hogy ez károsítja a versenyt az egységes piacon, és különösen érinti a kis- és középvállalkozásokat;

Távközlés

89. sürgeti a Bizottságot, hogy kétszerezze meg erőfeszítéseit a távközlési piacon, annak érdekében, hogy hozzájáruljon a távközlési piac felaprózódásának felszámolásához és a jelentős piaci erővel rendelkező piaci szereplők erőfölénnyel való visszaélésének megelőzéséhez; felszólítja az egyes társaságok által nyújtott szolgáltatások – különösen az internet szolgáltatások – átláthatóságának, összehasonlíthatóságának és szerződéses versenykorlátozásoktól való mentességének szavatolására;

90. üdvözli a Bizottság által a széles sávú infrastruktúrák Európa teljes területén való kiépítéséhez nyújtott támogatást, mivel azok hozzájárulnak a gazdasági versenyképességhez és a társadalmi kohézióhoz; felveti a kérdést, hogy a digitális szolgáltatások általános gazdasági érdekű szolgáltatásnak tekinthetők-e Európában;

91. véleménye szerint a versenypolitika – az állami és magánberuházások egyensúlya megteremtésének lehetővé tételével – kiemelkedő mértékben hozzájárulhat az egységes piacon a szélessávú infrastruktúra kiépítéséhez annak érdekében, hogy teljesüljenek a digitális menetrend célkitűzései és megvalósuljon a lefedettség az Európai Unió félreeső, vidéki vagy gyéren lakott területein;

Új technológiák és internet

92. hangsúlyozza, hogy a szabványok szempontjából alapvető szabadalmak kiemelkedően fontosak az IKT-ágazat innovációja szempontjából, ezért felhívja a Bizottságot, hogy mihamarabb lépjen fel annak érdekében, hogy e szabadalmak tulajdonosai tisztességes, ésszerű és megkülönböztetéstől mentes licenceket adjanak a további piaci szereplőknek, ezáltal ne torpanjon meg a műszaki fejlődés és a fogyasztók javát szolgáló új termékek fejlesztése; felhívja a figyelmet arra, hogy a versenypolitikának rendelkeznie kell az összekapcsolódást, a kölcsönös átjárhatóságot és a méretgazdaságosság piaci kialakulását akadályozó mesterséges korlátok létrehozását megelőző eszközökkel;

93. üdvözli a Google versenyellenes gyakorlataira irányuló bizottsági vizsgálat során elért előrelépést és a közelmúltban ismeretessé vált hírt, amely szerint 2014 tavaszáig sikerülhet rendezni ezt az ügyet; sürgeti a Bizottságot, hogy lépjen fel határozottan, és foglalkozzon minden azonosított aggálllyal, és kiemelt fontossággal hozza meg az összes szükséges intézkedést annak érdekében, hogy garantálja a tisztességes versenyt az online keresési és keresési hirdetési piacon, tekintettel a Google domináns, a legtöbb tagállamban 90% feletti piaci részesedésére és e piaci erőfölényével való lehetséges visszaélésre;

94. sürgeti a Bizottságot piacvizsgálat elvégzésére a Google által előterjesztett új javaslatok tekintetében, mélyrehatóan értékelve e javaslatok megfelelőségét és hatásait; hangsúlyozza, hogy a keresőmotorok digitális gazdaságban betöltött jelentőségére tekintettel a Bizottságnak mindenféleképpen biztosítania kell, hogy a Google maradéktalanul elfogadja és végrehajtsa a Bizottság által aggályosnak tartott négy

területen kialakítandó megoldásokat; felhívja a Bizottságot, hogy ha nem sikerül ezt megállapodás útján elérnie, akkor haladéktalanul intézzen kifogásközlést a nevezett társasághoz;

95. emlékeztet arra, hogy a hálózatsemlegesség kiemelkedő fontosságú az internetszolgáltatások közötti megkülönböztetésmentesség biztosításához, valamint a verseny maradéktalan garantálásához;

A labdarúgás állami támogatása

96. üdvözli, hogy a Bizottság vizsgálatokat indít a labdarúgás állami támogatásával kapcsolatban, mivel az ilyen támogatás torzulást okoz az állami források felhasználásában;
97. meggyőződése, hogy a Bizottságnak gondosan meg kellene vizsgálnia az állami támogatásban részesülő bankok által a labdarúgó kluboknak nyújtott kölcsönöket vagy kölcsön-refinanszírozásokat, különösen a kölcsönökre alkalmazott átlagos kamatokkal összehasonlítva a kölcsönkamatokra, és a szóban forgó labdarúgó klub adósságával összehasonlítva a kölcsön nagyságára tekintettel;
98. sürgeti a Bizottságot, hogy strukturált módon kezelje a versenysport és versenypolitika közötti kapcsolatot, különösen a társadalombiztosítási járulékok megfizetésének elmulasztását, az adózási kötelezettségek labdarúgó-klubok általi teljesítését és a felmondási záradékok kérdését;

Élelmiszerlánc

99. üdvözli a kiskereskedelemről szóló tanulmány készítését, valamint a Versenypolitikai Főigazgatóság keretében létrejött élelmiszer munkacsoport megalakulását (Food Task Force), amely az élelmiszerláncban figyelemmel kíséri a verseny alakulását és fogyasztókra gyakorolt hatását; úgy véli, a versenypolitika rovására, vagy a versenypolitika alapelveit figyelmen kívül hagyó tisztán vállalati szemlélet mentén nem jöhet létre kiegyensúlyozott kapcsolatrendszer az élelmiszer-ágazatban;
100. üdvözli a fehér cukor piacán az ellátás vizsgálatára irányuló bizottsági intézkedéseket, és várakozással tekint a vizsgálat eredményei elé;

Szociális szempontok

101. emlékeztet arra, hogy a szubszidiaritás elve, a demokratikus ellenőrzés elve és a közérdek előmozdításának elve az Európai Unió alapelvei közé tartozik;
102. hangsúlyozza, hogy a Szerződések általános elveivel (megkülönböztetésmentesség, egyenlő bánásmód, arányosság) összhangban a tagállamok és a helyi hatóságok szabadon dönthetnek az általános érdekű szociális szolgáltatások finanszírozásának és megszervezésének módjáról; felhívja ezzel összefüggésben a figyelmet az Unió szociális célkitűzéseire és arra, hogy elő kell mozdítani az említett szolgáltatások minőségét, hozzáférhetőségét és hatékonyságát, függetlenül attól, hogy azokat állami vagy magánszolgáltatók nyújtják;

103. emlékeztet arra, hogy az Unió az újraparosítás, a fenntartható energiaellátásra való átállás és a digitális hálózatok kiépítése terén nagyszabású kihívások előtt áll, amelyek jelentős beruházásokat tesznek szükségessé; és hogy a fiatalok körében tapasztalható munkanélküliség leküzdését célzó oktatási, képzési és készségfejlesztési szociális beruházások inkább kiegészítik a versenypolitikai célokat, mintsem ellentétesek volnának azokkal;
104. emlékeztet arra, hogy a versenypolitikának összhangban kell állnia az EUMSZ 9. cikkével, amely kimondja, hogy politikái és tevékenységei meghatározása és végrehajtása során az Unió figyelembe veszi a foglalkoztatás magas szintjének előmozdítására vonatkozó követelményeket;
105. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a közbeszerzési pályázatokban figyelembe veyék a szociális és környezetvédelmi kritériumokat;
106. meggyőződése szerint a szociális konvergenciapolitika és az erőteljes gazdasági és versenyjogi szakpolitikák szoros összhangja megvalósítható;
107. véleménye szerint az egyenlő belső piaci versenyfeltételek vállalkozások számára való biztosításának egyik módja a szociális dömping elleni küzdelem, a dömpinget ugyanis versenyellenes gyakorlatnak kell tekinteni; meggyőződése, hogy a Bizottságnak fel kell kutatnia azokat az EU-n belüli dömpinggyakorlatokat, amelyek során egy társaság – nemzetközi vagy nemzeti szinten – egy vagy több versenytárs tönkretétele szándékával a termelői ár alatt értékesít árucikkeket; úgy véli, hogy a Bizottságnak ezért arra kell törekednie, hogy növekedjen a konvergencia a tagállamok gazdasági és szociális teljesítménye tekintetében; hangsúlyozza, hogy a csalás, az adócsalás és az adóparadicsomok felszámolása érdekében az adórendszer átalakítására is kiterjedő strukturális reformokra van szükség;
108. megismétli azon kérését, hogy jövőbeni jelentéseibe a Bizottság foglaljon bele egy külön szakaszt az uniós versenypolitika foglalkoztatásra és szociális ügyekre gyakorolt hatásáról;
- - ◦
109. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti versenyhatóságoknak.

INDOKOLÁS

Ma, 20 évvel az egységes piac létrejötte után még mindig jellemző, hogy a versenyellenes gyakorlatok sok fogyasztót súlyosan hátrányosan érintenek számos gazdasági ágazatban. E gyakorlatok időnként a magánszektorban gyökereznek, mint például a kartellek esetében, de széles körben elterjedt jelenség az is, hogy a közszektor is rendszerint a verseny megnyitása ellen van sok fontos gazdasági ágazatban, így például a vasút, a repülőterek, a telekommunikáció és a villamos energia területén.

Ezenkívül túlságosan sokszor előfordul az is, hogy a közszektor nem gondoskodik teljes mértékben független szabályozó hatóságokról, amelyek biztosíthatnák, hogy a piacok folyamatosan megfelelően – tisztességes és megkülönböztetéstől mentes módon – működjenek. Ugyanez a helyzet a versenyhatóságokkal.

Egy másik nagyon fontos kérdést jelentenek az állami támogatásra vonatkozó szabályok és gyakorlatok. A bankoknak nyújtott állami támogatás különösen régóta vitatott egyes politikai körökben. Ez érthető, mivel miközben a költségvetés fenntarthatósága érdekében Európában sok helyen csökkenteni kell a szociális szolgáltatásokat, a bankok óriási összegű közpénzeket kapnak. Gondoskodnunk kell arról, hogy a bankok teljes mértékben elszámoltathatók legyenek azzal kapcsolatban, hogy hogyan használják fel ezeket a közpénzeket.

Annak biztosítása is alapvető számomra, hogy az adófizetők számlája a lehető legkisebb legyen. Az általam javasolt politikák közé tartozik az a kötelezettség, hogy mielőtt állami támogatásban részesülnének, a bankoknak el kell adniuk a más vállalatokban fennálló részesedéseiket.

Szeretném megemlíteni az Európában a kkv-knak nyújtott hitel helyzetével kapcsolatos aggodalmamat is. Ahogyan mélyül a válság, a reálgazdaságnak nyújtott hitel folyamatosan csökken, és egyre drágább – nem a kkv-k pénzügyi helyzete miatt, hanem azért, mert az euróövezetben található. Ezt a helyzetet kezelni kell, mert a monetáris politika transzmissziós mechanizmusa ténylegesen megszakadt. Újabb torzulást hoz létre, hogy egyes állami támogatásban részesülő bankok ezt a pénzt további államadósság megvásárlására fordítják, és ezzel egyidejűleg csökkentik a kkv-knak és a háztartásoknak nyújtott hiteleket.

Másik alapvető fontosságú ágazat számomra a közlekedési ágazat. Sürgős befejezni az egységes európai vasúti térség megvalósítását, és biztosítani, hogy a vasúti személy- és áruszállítás egységes piacát ne károsítsa a közösségi jog tagállamok általi nem helyes vagy nem teljes körű átültetése. A repülés terén az a véleményem, hogy azokat a tagállamok és harmadik országok közötti kétoldalú megállapodásokat, amelyek arra kényszerítik a fogyasztókat, hogy meghatározott légi társaságot vagy repülőteret vegyenek igénybe, az ilyen rendelkezések megszüntetése érdekében mielőbb át kell dolgozni.

Végezetül a jelentésben kitérek egyes energia- és az internetágazattal kapcsolatos aggodalmakra is. Ezek olyan piacok, amelyeken a tisztességes verseny megőrzése alapvető, ha európaiként innovatív, versenyképes és fenntartható gazdaságot kívánunk létrehozni.

26.9.2013

VÉLEMÉNY A FOGLALKOZTATÁSI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Gazdasági és Monetáris Bizottság részére

Az EU versenypolitikájáról szóló éves jelentésről
(2013/2075(INI))

A vélemény előadója: Françoise Castex

JAVASLATOK

A Foglalkoztatási és Szociális Bizottság felhívja a Gazdasági és Monetáris Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- A. mivel a versenypolitika célja, hogy biztosítsa a belső piac jó működését és az egyenlő versenyfeltételeket, megvédje a fogyasztókat a versenyellenes gyakorlatokkal szemben és a legjobb árakat szavatolja; mivel a versenypolitika rendeltetése nem részletekbe menő szabályozás, hanem egyértelmű és tisztességes szabályok érvényre juttatása, amelyeknek köszönhetően a piaci erők hatékonyan működhetnek;
- B. mivel az állami fellépés és befektetések, valamint az általános gazdasági érdekű szolgáltatások alapvető szerepet töltenek be a társadalmi kohézió biztosításában, különösen válság idején;
- C. mivel az Európai Uniót különösen aggasztja az egységes piacon a fiatalok körében tapasztalható munkanélküliség, és mivel a legsúlyosabban a fiatalokat érinti a gyengén teljesítő piacok által okozott munkanélküliség;
- D. mivel az EUMSZ 14. cikke az általános gazdasági érdekű szolgáltatások (különösen gazdasági és pénzügyi) működési feltételeinek garantálása érdekében előírja az együttdöntési eljárást alkalmazását;
- E. mivel az EUMSZ-hoz csatolt 26. jegyzőkönyv széleskörű mérlegelési jogot biztosít a közhatóságok számára az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtása, megbízása és szervezése tekintetében;

- F. mivel az Altmark-ügyben hozott ítélet¹ négy kritériumot állapít meg a közszolgáltatás ellentételezése és az állami támogatások közötti különbségtételre;
1. emlékeztet arra, hogy a szubszidiaritás elve, a demokratikus ellenőrzés elve és a közérdek előmozdításának elve az Európai Unió alapelvei közé tartozik;
  2. emlékeztet az „állami támogatásokra vonatkozó csomag” 2012-ben megvalósított végrehajtására; elégedettségét fejezi ki amiatt, hogy bizonyos intézkedések mentességet teremtenek a közberuházásokra vonatkozó bejelentési kötelezettségek alól; kéri a Bizottságot, hogy a csomag végrehajtásáról készítsen mérleget, amelyben kitér a foglalkoztatásra és a polgároknak nyújtott szolgáltatásokra gyakorolt lehetséges mennyiségi és minőségi hatásokra, tekintettel arra, hogy a válság továbbra is károkat okoz a gazdaságban;
  3. hangsúlyozza, hogy a Szerződések általános elveivel (megkülönböztetésmentesség, egyenlő bánásmód, arányosság) összhangban a tagállamok és a helyi hatóságok szabadon dönthetnek az általános érdekű szociális szolgáltatások finanszírozásának és megszervezésének módjáról; ezzel összefüggésben felhívja a figyelmet az Unió szociális célkitűzéseire és arra, hogy elő kell mozdítani az említett szolgáltatások minőségét, hozzáférhetőségét és hatékonyságát, függetlenül attól, hogy azokat állami vagy magánszolgáltatók nyújtják;
  4. tudomásul veszi az Európai Bizottság 2012-ben tett, számos bank megmentésére és életképességének biztosítására, valamint egy ideiglenes rendszer sürgős kialakítására irányuló válaszlépéseit; véleménye szerint ugyanezt a megközelítést kellene alkalmazni a válság által érintett más ipari ágazatok támogatása érdekében is;
  5. emlékeztet arra, hogy az Unió az újraparosítás, a fenntartható energiaellátásra való átállás és a digitális hálózatok kiépítése terén nagyszabású kihívások előtt áll, amelyek jelentős beruházásokat tesznek szükségessé; véleménye szerint a rövid távú nyereségességre összpontosító vállalkozások általában kevésbé tudják biztosítani a fenntartható és inkluzív növekedés helyreállításához szükséges, hosszú távú befektetéseket; úgy véli, hogy a jelentős foglalkoztatási potenciállal rendelkező befektetések előmozdítása a közhatóságok felelőssége; úgy véli, hogy a versenypolitikának nem szabad fékeznie a jövőbeli beruházásokat; megállapítja továbbá, hogy az európai munkaerőpiacok megsínylik a keresett készségek hiányát, és hogy a fiatalok körében tapasztalható munkanélküliség leküzdését célzó oktatási, képzési és készségfejlesztési szociális beruházások inkább kiegészítik a versenypolitikai célokat, mintsem ellentétesek volnának azokkal;
  6. emlékeztet arra, hogy a versenypolitikának összhangban kell állnia az EUMSZ 9. cikkével, amely kimondja, hogy politikái és tevékenységei meghatározása és végrehajtása során az Unió figyelembe veszi a foglalkoztatás magas szintjének előmozdítására vonatkozó követelményeket; úgy véli, hogy ez a horizontális záradék rendkívül nagy hatású lehet az uniós jog értelmezése és a döntéshozatal szempontjából azon válság sújtotta ágazatok esetében, amelyekben a munkalehetőségek drámai mértékben csökkentek; hangsúlyozza, hogy a szerkezetátalakítási eljárásokra vonatkozó

---

¹ Az Európai Unió Bíróságának 2003. július 24-i C-280/00. számú, Altmark Trans kontra Regierungspräsidium Magdeburg ügyben hozott ítélete.

szakpolitikák fő céljával a munkanélküliség maradéktalan megszüntetését kell kitűzni, elismerve egyúttal, hogy e politikáknak minden egyes munkavállaló számára megfelelő megoldást kell nyújtaniuk, figyelembe véve, hogy a nemzetközi verseny és a vállalkozások szerkezetátalakítása az Unió feldolgozóiparában évtizedeken keresztül a foglalkoztatás visszaeséséhez vezetett, ami különösen az alacsonyan képzett munkavállalókat érintette;

7. emlékeztet annak fontosságára, hogy az európai ipari ágazatoknak új lendületet adjanak a termelési eszközök korszerűsítésébe való befektetések és egy olyan versenypolitika, amelynek köszönhetően világméretű ipari csoportok jöhetnek létre;
8. üdvözli a széles sávú infrastruktúráknak az Unió egész területén történő kiépítéséhez nyújtott bizottsági támogatást, mivel ezek az infrastruktúrák hozzájárulnak a gazdasági versenyképességhez és a társadalmi kohézióhoz; felveti a kérdést, hogy a digitális szolgáltatások általános gazdasági érdekű szolgáltatásnak tekinthetők-e Európában;
9. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a közbeszerzési pályázatokban figyelembe vegyék a szociális és környezetvédelmi kritériumokat;
10. meggyőződése szerint szociális konvergenciapolitika erőteljes gazdasági és versenyjogi szakpolitikákkal szoros összhangban megvalósítható;
11. problematikusnak találja a „nem megfelelő támogatás” Bizottság által bevezetett fogalmát, és meghatározás bevezetését kéri a „hatékony támogatás” fogalmára, valamint útmutatást igényel az abban az esetben alkalmazandó szabályok tekintetében, ha a tagállamok, a helyi vagy a regionális szervek vagy magánszektorbeli szereplők különböző ágazatokban gazdasági vagy szociális szolgáltatások nyújtására vagy ezek kombinációjára irányuló beruházásokat hajtanak végre; emlékeztet arra, hogy a Bíróság szerint a beruházásnak a közös piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése szempontjából a gazdasági hatékonyság nem mérvadó tényező;
12. ajánlja, hogy a Bizottság értékelje ki egyrészt a versenypolitika, másrészt az EU környezetvédelmi, szociális és gazdaságpolitikája célkitűzései közötti kölcsönhatást, szem előtt tartva a magánszektor és a szociális gazdaság finanszírozáshoz való megfelelő hozzáféréseinek biztosítása, a 2020-ra kitűzött célok elérése, valamint a Stabilitási és Növekedési Paktum által előírt költségvetési és pénzügyi megszorításoknak való megfelelés során jelentkező nehézségeket;
13. megítélése szerint a szociális gazdaságnak, valamint az egyedi szociális, gazdasági és környezetvédelmi célkitűzések megvalósításához hozzájáruló szociális tevékenységeknek bizonyos fokú rugalmasságot, illetve az állami támogatás tekintetében egyedi szabályokat kellene élvezniük, tekintettel működésük és célkitűzéseik sajátos természetére és arra, hogy a nonprofit társaságok és az általános gazdasági érdekű szolgáltatások támogatása nem okoz piaci torzulásokat; hangsúlyozza, hogy az európai versenypolitika nem használható fel ürügyként a gazdasági érdekű szolgáltatások megnehezítéséhez a tagállamokban;
14. úgy véli, hogy a szociális lakhatási ágazatban a szubszidiaritás elvének fontos szerepe van, és hogy az uniós versenypolitika nem gátolhatja a társadalmi integrációt

előmozdítását célzó nemzeti szabályok kidolgozását;

15. úgy véli, hogy a versenybiztos által folytatott párbeszéd típusa nem helyettesítheti a Parlament által gyakorolt, igazi demokratikus ellenőrzést; hangsúlyozza, hogy a parlamenti ellenőrzésre annál is inkább szükség van, mert a versenypolitika magában foglalja a demokratikusan megválasztott nemzeti és helyi hatóságok határozatainak Bizottság általi ellenőrzését; ugyancsak hangsúlyozza, hogy javítani kell a párbeszédet a Bizottság, a tagállamok, a helyi és regionális hatóságok, valamint a civil társadalom között;
16. véleménye szerint vállalkozások számára egyenlő belső piaci versenyfeltételek biztosítása attól is függ, sikerül-e leküzdeni a szociális dömpinget, amelyet dömpinget versenyellenes gyakorlatnak kell tekinteni; meggyőződése, hogy a Bizottságnak fel kell kutatnia azokat az EU-n belüli dömpinggyakorlatokat, amelyek során egy társaság – nemzetközi vagy nemzeti szinten – egy vagy több versenytárs tönkretétele szándékával a termelői ár alatt értékesít árucikkeket; úgy véli, hogy a Bizottságnak ezért arra kell törekednie, hogy növekedjen a konvergencia a tagállamok a gazdasági és szociális teljesítménye tekintetében; hangsúlyozza, hogy a csalás, az adócsalás és az adóparadicsomok felszámolása érdekében az adórendszer átalakítására is kiterjedő strukturális reformokra van szükség;
17. megismétli azon kérését, hogy az intézményközi megállapodás, majd a Szerződés ezt követő módosítása alapján a jövőben a versenyszabályok is essenek az együttdöntési eljárás alá;
18. megismétli azon kérését, hogy a Bizottság a jövőbeni jelentéseibe foglaljon külön szakaszt az uniós versenypolitika foglalkoztatásra és szociális ügyekre gyakorolt hatásairól.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	26.9.2013
A zárószavazás eredménye	+ : 34 - : 3 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Edit Bauer, Heinz K. Becker, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Philippe Boulland, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Minodora Cliveti, Emer Costello, Frédéric Daerden, Sari Essayah, Richard Falbr, Marian Harkin, Danuta Jazłowiecka, Ádám Kósa, Jean Lambert, Verónica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Csaba Óry, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Ruža Tomašić, Traian Ungureanu
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Françoise Castex, Philippe De Backer, Anthea McIntyre, Ria Oomen-Ruijten, Evelyn Regner, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Tatjana Ždanoka

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	17.10.2013
A zárószavazás eredménye	+ : 32 - : 1 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Jean-Paul Basset, Udo Bullmann, George Sabin Cutaş, Rachida Dati, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Markus Ferber, Jean-Paul Gauzès, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Philippe Lamberts, Ivana Maletić, Marlene Mizzi, Ivari Padar, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Peter Simon, Kay Swinburne, Sampo Terho, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Pablo Zalba Bidegain
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Thijs Berman, Zdravka Bušić, Herbert Dorfmann, Ashley Fox, Roberto Gualtieri, Enrique Guerrero Salom
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Julie Girling, Phil Prendergast, Milan Zver